

Ordonanță de urgență nr. 97 din 14/07/2005

privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români

Text actualizat la data de 02.07.2009. Actul include modificările din următoarele acte:

Legea nr. 290/2005

O.U.G. nr. 83/2006

Legea nr. 53/2007

Legea nr. 241/2007

Legea nr. 252/2007 publicată în MOF nr. 506 din 27/07/2007

Legea nr. 243/2009 publicată în MOF nr. 445 din 29/06/2009.

- Vezi Legea nr. 290/2005 care prin art. II prevede că în tot cuprinsul O.U.G. nr. 97/2005, precum și în toate actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a legii de aprobare a acestei ordonanțe de urgență, sintagmele "Registrul permanent de evidență a populației" (R.P.E.P.), "dovada domiciliului" și "dovada reședinței" se înlocuiesc cu sintagmele "Registrul național de evidență a persoanelor" (R.N.E.P.), "dovada adresei de domiciliu" și "dovada adresei de reședință".

Având în vedere faptul că realizarea reformei instituționale privind administrația publică a impus reorganizarea activității structurilor de stare civilă și a structurilor de evidență informatizată a persoanelor, prin a căror fuziune s-au constituit noi structuri - serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor - organizate la nivelul consiliilor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, precum și la nivelul consiliilor județene, respectiv al municipiului București,

ținând cont de aceste modificări structurale, de cele de ordin legislativ, precum și de importanța deosebită pe care o au actele de identitate pentru cetățenii români, aspecte care impun cu necesitate adoptarea unui instrument juridic ale cărui coordonate principale să fie: introducerea unor noi principii în evidența populației; dinamica mișcării populației, atât în țară, cât și peste hotare; schimbarea criteriilor privind domiciliul, reședința și punerea în legalitate a cetățenilor români, în interesul rezolvării operative și corecte a tuturor situațiilor existente; stabilirea unor noi termene de valabilitate a actelor de identitate, care să permită identificarea corectă a cetățenilor, prevenind astfel tentativele de substituire a identității, diminuarea birocrăției existente până în prezent în relațiile autorităților cu cetățenii,

luând în considerare situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, determinată de implicațiile inexistenței unui cadru juridic eficient, adaptat la realitățile societății românești, și pentru respectarea dreptului fiecărui cetățean de a-și stabili în mod neîngrădit locul de domiciliu sau reședința, care presupune adoptarea unor măsuri urgente,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta ordonanță de urgență constituie cadrul care reglementează evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, prin care se asigură realizarea raporturilor juridice dintre persoanele fizice, juridice și instituțiile statului de drept.

Art. 2. - (1) Evidența cetățenilor români reprezintă un sistem național de înregistrare și actualizare a datelor cu caracter personal ale acestora, necesar cunoașterii populației, mișcării acesteia și comunicării de date, în interesul cetățenilor, al statului și al instituțiilor publice.

(2) Evidența cetățenilor români se ține după principiul locului de domiciliu al acestora, de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, împreună cu serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, în Registrul permanent de evidență a populației din cadrul Sistemului național informatic de evidență a populației.

(3) Pentru cetățenii români care au domiciliul în străinătate, evidența acestora se ține după principiul ultimului domiciliu avut în țară și după reședința declarată în România.

Art. 3. - Sistemul național informatic de evidență a populației, denumit în continuare S.N.I.E.P., este administrat de către Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare C.N.A.B.D.E.P., și reprezintă ansamblul activităților desfășurate cu mijloace informatice pentru ținerea evidenței persoanelor, producerea, emiterea și evidența documentelor de stare civilă,

a cărților de identitate, a cărților de alegător și a altor documente necesare persoanei în relațiile cu statul.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 290/2005.

Art. 4. - Registrul permanent de evidență a populației, denumit în continuare R.P.E.P., este componenta principală a S.N.I.E.P. și reprezintă ansamblul datelor cu caracter personal ale cetățenilor români, rezultate în urma procesării automate, într-o concepție unitară, în scopul cunoașterii numărului, structurii și mișcării populației pe teritoriul țării.

Art. 5. - (1) Întocmirea, actualizarea, exploatarea și valorificarea datelor din R.P.E.P. se fac de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, și de către serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor.

(2) Administrarea bazelor de date integrate, precum și producerea cărților de identitate și a cărților de alegător, în sistem informatizat, se realizează de către C.N.A.B.D.E.P.

(3) Conținutul R.P.E.P. se aprobă și se modifică prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.

(4) R.P.E.P. funcționează în sistem deschis, servind ca suport unic pentru furnizarea de date, în condițiile legii, pentru toate sistemele informatice care prelucrează date nominale privind persoana fizică.

(5) Cetățenii români sunt înregistrați în R.P.E.P. la naștere, pe baza datelor de stare civilă din actele de naștere.

Art. 6. - (1) Codul numeric personal, denumit în continuare C.N.P., reprezintă un număr semnificativ ce individualizează o persoană fizică și constituie singurul identificator pentru toate sistemele informatice care prelucrează date cu caracter personal privind persoana fizică.

(2) Codurile numerice personale sunt generate și administrate prin mijloace informatice de către C.N.A.B.D.E.P., care emite și distribuie anual către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, Serviciul public comunitar de evidență a persoanelor al municipiului București și Direcția generală afaceri consulare din Ministerul Afacerilor Externe listele conținând codurile numerice personale precalculate pentru anul în curs.

(3) Fiecărei persoane fizice i se atribuie, începând de la naștere, un C.N.P. care se înscrie în actele de stare civilă și se preia în celelalte acte cu caracter oficial, emise pe numele persoanei respective, precum și în R.P.E.P.

(4) Atribuirea C.N.P. se face, în țară, de către serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, iar în străinătate, de către Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, în baza listelor prevăzute la alin. (2).

(5) Pentru situații de excepție, la solicitarea instituțiilor publice menționate la alin. (2), C.N.A.B.D.E.P. generează coduri numerice personale suplimentare, în vederea atribuirii persoanelor fizice, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Gestionarea și verificarea atribuirii C.N.P. revin serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor sub coordonarea Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor.

CAPITOLUL II

Organizarea, actualizarea, valorificarea și administrarea datelor din R.P.E.P.

Art. 7. - Activitatea de evidență a persoanelor este organizată pe trei niveluri:

- a) la nivel central, de către Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor;
- b) la nivel județean și al municipiului București, de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv al municipiului București;
- c) la nivel local și al sectoarelor municipiului București, de către serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor.

Art. 7¹. - Începând cu data de 1 iulie 2010, competențele informatice ale R.N.E.P. se organizează pe un singur nivel, nivelul central. Începând cu această dată, serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor vor efectua activitățile de actualizare și verificare direct pe componenta informatică constituită la nivel central.

Articolul a fost introdus prin art. I, pct. 1 din Legea nr. 243/2009.

Art. 8. - (1) Actualizarea datelor din R.P.E.P. se realizează de Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor și de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, pe baza documentelor prezentate de persoana interesată sau comunicate de autorități, potrivit atribuțiilor ce le revin, în situațiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) sunt:

- a) Ministerul Afacerilor Externe, pentru evenimentele de stare civilă intervenite în străinătate;
- b) Ministerul Justiției, pentru cei care dobândesc sau pierd cetățenia română;
- c) instanțele judecătorești, pentru persoanele care au pierdut drepturile electorale, pentru modificări intervenite ca urmare a divorțului și pentru cei supuși interdicției de a părăsi o localitate sau de a se afla într-o localitate, în temeiul hotărârilor judecătorești care au rămas definitive și irevocabile;
- d) Direcția generală de pașapoarte, pentru cei care dobândesc sau dețin statutul de cetățean român cu domiciliul în

străinătate.

Art. 9. - (1) Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice sunt protejate de legea specială și nu pot fi prelucrate decât în condițiile prevăzute de aceasta.

(2) Beneficiarii datelor cu caracter personal, comunicate din R.P.E.P., sunt obligați să utilizeze datele numai pentru destinația stabilită și să asigure protecția acestora, în condițiile legii.

Art. 10. - (1) Furnizarea datelor cu caracter personal din R.P.E.P., la cererea persoanelor fizice și juridice, se face cu plată, în condițiile stabilite de lege.

(2) Comunicarea unor date din R.P.E.P. în cadrul unor acțiuni de interes public și achitarea taxelor corespunzătoare se fac pe bază de protocol încheiat între Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, și beneficiar.

(3) Pentru acțiuni de interes public care necesită comunicarea unui volum mare de date cu caracter personal, în vederea îndeplinirii unor obligații legale ce revin Ministerului Administrației și Internelor, furnizarea datelor din R.P.E.P. se face de către C.N.A.B.D.E.P. și structurile sale teritoriale.

(4) Furnizarea datelor cu caracter personal prevăzute la alin. (3) se face în condițiile stabilite de lege, pe bază de protocol încheiat între Ministerul Administrației și Internelor, prin C.N.A.B.D.E.P., și beneficiar.

(5) Protocoalele prevăzute la alin. (2) și (4) conțin în mod obligatoriu destinația datelor, volumul și structura acestora, suportul pe care se livrează și măsurile de protecție și securitate a datelor prevăzute de lege.

(6) Se exceptează de la plata taxelor prevăzute de lege verificările în R.P.E.P. sau, după caz, furnizarea unor date cu caracter personal, solicitate, în scopul exercitării atribuțiilor legale, de către:

- a)** instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale și justiției;
- b)** instituțiile publice cu atribuții în domeniul realizării creanțelor bugetare prin modalitățile de executare silită prevăzute de lege;
- c)** casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, Casa de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- c¹)** Ministerul Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București.
- d)** Ministerul Finanțelor Publice și structurile subordonate acestuia, în scopul urmăririi impozitului pe venit datorat de persoanele fizice;
- e)** instituțiile cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului și al asistenței și ocrotirii sociale a bătrânilor;
- f)** alte persoane juridice, în condițiile prevăzute de lege.

Lit. c¹) a alin. (6) a fost introdusă prin art. unic din O.U.G. nr. 83/2006.

CAPITOLUL III

Actele de identitate

Art. 11. - (1) Actul de identitate este documentul care se eliberează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, cetățeanului român și care face dovada identității, a domiciliului și, după caz, a reședinței titularului acestuia. Acest document se eliberează începând cu vârsta de 14 ani.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin act de identitate se înțelege cartea de identitate, precum și cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflat în termen de valabilitate.

(2¹) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, prin act de identitate se înțelege și cartea electronică de identitate.

(3) Buletinele de identitate, eliberate în condițiile legii, rămân valabile până la preschimbarea lor în totalitate.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 290/2005.

Alin. (2¹) a fost introdus prin art. I, pct. 2 din Legea nr. 243/2009.

Art. 12. - Dovada identității și a cetățeniei române în cazul minorului căruia nu i s-a eliberat primul act de identitate se face cu certificatul de naștere al acestuia, iar dovada domiciliului se face cu actul de identitate al părintelui la care locuiește statornic sau cu actul de identitate al reprezentantului său legal, precum și cu unul dintre documentele prevăzute la art. 27.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 290/2005.

Art. 13. - (1) Actul de identitate se eliberează de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință a persoanei fizice, pe baza cererii scrise a acesteia sau, în cazul persoanei fizice puse sub interdicție, a reprezentantului său legal.

(2) Minorul depune cererea pentru eliberarea actului de identitate, însoțit de unul dintre părinți sau, după caz, de reprezentantul său legal, de persoana desemnată din cadrul centrului specializat aflat sub autoritatea serviciului public de asistență socială sau de persoana căreia i-a fost încredințat în plasament.

(3) Cererea pentru eliberarea actului de identitate reprezintă formularul-tip pe care cetățenii români îl completează pentru obținerea unui act de identitate și care conține informațiile cu caracter personal stabilite de lege pentru constituirea și actualizarea R.P.E.P.

(4) Cererea pentru eliberarea actului de identitate se semnează în prezența lucrătorului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor și trebuie să fie însoțită de documentele care fac, potrivit legii, dovada numelui de familie și a prenumelui, a datei de naștere, a stării civile, a cetățeniei române, a domiciliului și, după caz, a reședinței.

(5) În cazul pierderii, furtului, distrugerii sau al deteriorării actelor de identitate, solicitanții vor prezenta un alt document oficial, cu fotografie de dată recentă, pentru certificarea identității. Pentru persoana care nu deține astfel de documente ori în situația în care se constată diferențe între fizionomia solicitantului și documentele prezentate sau informațiile din R.N.E.P., se solicită verificarea identității de către structura teritorială a poliției.

(6) În situația cetățenilor români care au domiciliul în România și se află temporar în străinătate, eliberarea cărții de identitate se poate face prin intermediul altei persoane, pe bază de procură specială, autentificată la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din țara respectivă.

(6¹) Cetățenii români aflați în străinătate pot depune cererea pentru eliberarea primului act de identitate împreună cu documentele prevăzute de lege la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României din statul respectiv.

(7) Termenul de soluționare a cererilor pentru eliberarea unui act de identitate este de până la 30 de zile, acesta putând fi prelungit cu cel mult 15 zile de către șeful serviciului public comunitar de evidență a persoanelor.

(8) Pentru testarea și urmărirea funcționării aplicațiilor informatice, pentru soluționarea unor cazuri deosebite, precum și pentru sprijinirea structurilor cu atribuții în domeniul ordinii publice și siguranței naționale, în activitatea specifică, actele de identitate se eliberează și de către Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv al municipiului București.

Alin. (1) și (5) au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 290/2005.

Alin. (8) a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 290/2005.

Alin. (6¹) a fost introdus prin art. I pct. 1 din Legea nr. 252/2007.

Art. 14. - (1) În termen de 15 zile de la împlinirea vârstei de 14 ani, minorul are obligația să solicite serviciului public comunitar de evidență a persoanelor eliberarea actului de identitate, prezentând, după caz, documentele menționate la art. 13 alin. (3) și (4).

(2) Eliberarea primului act de identitate nu se poate face pe bază de procură specială.

Alin. (1) a fost modificat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 290/2005.

Art. 15. - (1) Minorilor care la împlinirea vârstei de 14 ani se găsesc internați, în condițiile legii, în centre specializate aflate sub autoritatea serviciilor publice de asistență socială li se eliberează acte de identitate prin grija acestor servicii de către serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor din raza teritorială de competență.

(2) În situația în care părinții celor prevăzuți la alin. (1) nu sunt cunoscuți sau nu pot fi identificați, la rubrica "Domiciliu" se înscrie adresa centrului respectiv.

Art. 16. - (1) Cartea de identitate se eliberează după cum urmează:

a) prima carte de identitate se eliberează la împlinirea vârstei de 14 ani;

b) pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14-18 ani, termenul de valabilitate a cărții de identitate este de 4 ani;

c) pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 18-25 ani, termenul de valabilitate a cărții de identitate este de 7 ani;

d) cărțile de identitate eliberate după împlinirea vârstei de 25 de ani au termen de valabilitate de 10 ani.

(2) După împlinirea vârstei de 55 de ani, cartea de identitate se eliberează cu termen de valabilitate permanent.

Art. 17. - (1) Orice modificări, adăugări sau mențiuni, altele decât cele prevăzute de lege, înscrise în actul de identitate sunt interzise și atrag nulitatea acestuia.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), nulitatea se constată de către lucrătorii de poliție sau de către lucrătorii serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, după caz.

(3) Polițistul care constată una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) este obligat să rețină actul de identitate și să îl depună la cel mai apropiat serviciu public comunitar de evidență a persoanelor, în termen de 24 de ore, cu proces-verbal din care să rezulte împrejurările și motivul reținerii.

Alin. (3) a fost modificat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 290/2005.

Art. 18. - (1) Serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor eliberează o nouă carte de identitate în următoarele cazuri:

a) la expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate care urmează a fi preschimbat;

b) dacă s-a modificat numele sau prenumele titularului, prenumele părinților, data ori locul nașterii;

c) în cazul schimbării domiciliului;

d) în cazul schimbării denumirii sau a rangului localităților și străzilor, al renumerotării imobilelor sau rearondării acestora, al înființării localităților sau străzilor;

e) în cazul atribuirii unui nou C.N.P.;

f) în cazul deteriorării actului de identitate;

g) în cazul pierderii, furtului sau distrugerii actului de identitate;

h) Abrogat;

i) când fotografia din cartea de identitate nu mai corespunde cu fizionomia titularului;

j) în cazul schimbării sexului;

k) în cazul anulării;

l) pentru preschimbarea buletinelor de identitate.

(2) În termen de 15 zile de la producerea uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)-k), titularul sau reprezentantul legal al acestuia este obligat să solicite serviciului public comunitar de evidență a persoanelor eliberarea unei noi cărți de identitate, prezentând documentele prevăzute la art. 13 alin. (3), (4) sau (5).

(3) Cu cel mult 180 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate, dar nu mai puțin de 15 zile, titularul sau reprezentantul legal al acestuia are obligația să solicite serviciului public comunitar de evidență a persoanelor eliberarea unei noi cărți de identitate, prezentând documentele prevăzute la art. 13 alin. (3), (4) sau (5).

Lit. h) a alin. (1) a fost abrogată prin art. I, pct. 3 din Legea nr. 243/2009.

Alin. (3) a fost modificat prin art. I, pct. 4 din Legea nr. 243/2009.

Art. 19. - (1) Cartea de identitate provizorie se eliberează în următoarele cazuri:

a) când persoana fizică nu posedă toate documentele necesare pentru eliberarea cărții de identitate;

b) în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România.

(2) Pentru cartea de identitate provizorie, termenul de valabilitate se stabilește de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor și nu poate fi mai mic de 30 de zile sau mai mare de un an.

Alin. (2) a fost modificat prin art. I, pct. 5 din Legea nr. 243/2009.

Art. 20. - Pe actul de identitate se fac mențiuni numai de lucrătorii serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor și în situațiile prevăzute de art. 13 alin. (8), de lucrătorii Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor, referitoare la stabilirea reședinței.

Articolul a fost modificat prin art. I, pct. 6 din Legea nr. 243/2009.

Art. 21. - (1) Actul de identitate al persoanei fizice reținute, arestate preventiv sau care execută pedeapsa închisorii se păstrează de către administrația aresturilor ori a penitenciarelor și se restituie la punerea în libertate a titularului acestuia.

(2) Actul de identitate al persoanei fizice internate în instituții de reeducare și de protecție socială se păstrează pe durata internării de către administrația acestor instituții.

(3) Cererea de eliberare a actului de identitate pentru persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se primește și se soluționează de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială funcționează instituțiile respective.

Alin. (3) a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 252/2007.

Art. 22. - (1) Titularii actelor de identitate, precum și autoritățile publice prevăzute la art. 21 sunt obligați să ia măsuri pentru a evita deteriorarea, distrugerea, pierderea sau furtul acestora.

(2) Furtul actului de identitate trebuie reclamat de către persoanele fizice și autoritățile publice menționate în alin. (1) la unitatea de poliție pe raza căreia s-a produs, în termen de 24 de ore de la constatare, iar pierderea sau distrugerea documentului, la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință.

(3) Actele de identitate declarate pierdute, distruse sau furate sunt nule de drept.

Art. 23. - (1) Persoana care a găsit un act de identitate, indiferent cine este titularul acestuia, este obligată să îl depună ori să îl trimită, în 24 de ore, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la cel mai apropiat serviciu public comunitar de evidență a persoanelor.

(2) Actul de identitate declarat pierdut sau furat, care a fost ulterior găsit de titular, trebuie predat în termen de 48 de ore la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor unde a fost declarat evenimentul.

Alin. (1) a fost modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 290/2005.

Art. 24. - (1) Actul de identitate al unei persoane fizice nu poate fi reținut în afara cazurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Este interzisă darea, primirea sau solicitarea actului de identitate drept garanție pentru prestarea unor servicii, pentru încredințarea unor bunuri și valori, pentru plata datoriilor sau în alte scopuri, de către persoanele neautorizate.

CAPITOLUL IV

Domiciliul și reședința

Art. 25. - (1) Abrogat.

(2) Cetățenii români au dreptul să-și stabilească sau să-și schimbe, în mod liber, domiciliul ori reședința, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

(3) Cetățenii români nu pot avea în același timp decât un singur domiciliu și/sau o singură reședință. În cazul în care aceștia dețin mai multe locuințe, își pot stabili domiciliul sau reședința în oricare dintre ele.

Alin. (1) a fost abrogat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 290/2005.

Art. 26. - (1) Domiciliul persoanei fizice este la adresa la care aceasta declară că are locuința principală.

(2) Domiciliul minorului este la părinții săi sau la acela dintre părinți la care el locuiește statornic ori, după caz, la reprezentantul său legal sau la persoana fizică ori juridică la care este încredințat în plasament.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul persoanei fizice puse sub interdicție.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 290/2005.

Art. 27. - (1) Dovada domiciliului se poate face cu unul dintre următoarele documente:

a) acte încheiate în condițiile de validitate prevăzute de legislația română în vigoare, privind titlul locativ;

b) declarația scrisă a găzduitorului, persoană fizică sau juridică, de primire în spațiu, însoțită de unul dintre documentele prevăzute la lit. a);

c) declarația pe propria răspundere a solicitantului, însoțită de nota de verificare a polițistului de ordine publică, prin care se certifică existența unui imobil, faptul că solicitantul locuiește efectiv la adresa declarată, pentru persoana fizică ce nu poate prezenta documentele prevăzute la lit. a) și b); pentru minorii și persoanele fizice puse sub interdicție, declarația se dă și se semnează de către părinți sau de către reprezentanții lor legali;

d) documentul eliberat de primărie, din care să rezulte că solicitantul sau, după caz, găzduitorul acestuia figurează înscris în Registrul agricol.

(2) Serviciul public comunitar de evidență a persoanei pe raza căruia se află ultimul domiciliu înscris în actul de identitate al solicitantului este obligat să comunice la cererea cetățenilor români, în termen de două zile lucrătoare, datele referitoare la domiciliile avute în România de către persoana respectivă și orice mențiuni privind starea civilă, aflate în evidența acestuia, începând cu data de 1 ianuarie 2000.

(3) Pentru datele menționate la alin. (2), referitoare la perioada anterioară anului 2000, termenul de comunicare este de maximum 20 de zile.

Alin. (2) și (3) au fost introduse prin art. unic din Legea nr. 53/2007.

Lit. b) a alin. (1) a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 252/2007.

Lit. d) a alin. (1) a fost modificată prin art. I, pct. 7 din Legea nr. 243/2009.

Art. 28. - Declarația de primire în spațiu a găzduitorului poate fi dată în fața lucrătorului din cadrul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, a polițistului de siguranță publică, a notarului public ori a funcționarului misiunii diplomatice sau oficiului consular al României.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 290/2005.

Art. 29. - Reședința este adresa la care persoana fizică declară că are locuința secundară, alta decât cea de domiciliu.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 290/2005.

Art. 30. - (1) Reședința se înscrie în actul de identitate la cererea persoanei fizice care locuiește mai mult de 15 zile la adresa la care are locuința secundară.

(2) Mențiunea de stabilire a reședinței se acordă pentru perioada solicitată, dar nu mai mare de un an, și are valabilitate pe timpul cât persoana locuiește în mod efectiv la adresa declarată ca reședință. La expirarea acestui

termen, persoana poate solicita înscrierea unei noi mențiuni de stabilire a reședinței.

Alin. (1) a fost modificat prin art. I pct. 14 din Legea nr. 290/2005.

Art. 31. - (1) Pentru înscrierea reședinței solicitantul va completa cererea pentru stabilirea reședinței, pe care o va depune împreună cu actul său de identitate și cu unul dintre documentele prevăzute la art. 27.

(2) Se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1):

- a) persoana care locuiește la o altă adresă decât cea de domiciliu, în interesul serviciului sau în scop turistic;
- b) persoana internată într-o unitate sanitară/medicală.

Alin. (1) a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 290/2005.

Art. 32. - Mențiunea privind reședința se completează pe un autocolant-tip care se aplică pe versoul actului de identitate.

Art. 33. - (1) Persoanelor fizice care nu posedă act de identitate și sunt internate sau primite spre îngrijire ori găzduire în unități de ocrotire și de protecție socială, în școli de reeducare sau în alte instituții li se pot elibera acte de identitate în care se înscrie domiciliul sau reședința la adresa instituției respective.

(2) În situația în care, din motive obiective, nu poate fi stabilită identitatea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1), instituțiile respective sunt obligate să anunțe imediat unitatea de poliție pe raza căreia își desfășoară activitatea, care colaborează cu serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în vederea stabilirii identității lor.

Art. 34. - (1) În cazul în care mențiunea din actul de identitate privind stabilirea domiciliului sau a reședinței s-a efectuat în baza unui document care ulterior a fost anulat, s-a constatat că era nul, fals ori falsificat, această mențiune este nulă de drept.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), autoritatea care a constatat nulitatea mențiunii comunică serviciului public comunitar de evidență a persoanelor situația intervenită.

(3) Nulitatea mențiunii poate fi constatată de instanța de judecată, din oficiu ori ca urmare a sesizării Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor, a serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor ori a persoanelor interesate.

Alin. (2) a fost introdus prin art. I pct. 16 din Legea nr. 290/2005.

Alin. (3) a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 252/2007.

Art. 35. - Persoana care găzduiește o altă persoană, în mod neîntrerupt, pe o perioadă mai mare de 30 de zile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 31 alin. (2) lit. a), are obligația de a anunța poliția sau serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul unde este situat imobilul.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 290/2005.

Art. 36. - (1) Evidența locatarilor prin cartea de imobil se ține în următoarele categorii de imobile care dispun de mai multe unități locative, astfel cum acestea sunt definite de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

- a) destinate cazării în comun;
- b) care servesc total sau parțial ca locuință.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile locatarilor imobilelor situate în incinta unităților militare, a sediilor misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare sau locuințelor destinate exclusiv personalului acestora, precum și, după caz, membrilor familiilor și persoanelor aflate în îngrijirea acestora.

Art. 37. - (1) Organizarea activității de ținere a evidenței locatarilor prin cartea de imobil revine Ministerului Administrației și Internelor, prin unitățile de poliție.

(2) Cartea de imobil se întocmește și se actualizează de către persoana anume desemnată, cu acordul acesteia, de către proprietarul imobilului sau de asociația de proprietari; în cazul asociației de proprietari, responsabilul cărții de imobil este, de regulă, administratorul sau un membru al comitetului executiv al asociației.

(3) Păstrarea, actualizarea și utilizarea datelor din cartea de imobil de către persoana desemnată în acest sens, conform alin. (2), se fac cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Responsabilul cărții de imobil are obligația să înscrie, pe baza actului de identitate, persoanele care domiciliază sau au reședința în imobilul respectiv și să o prezinte, la cerere, polițiștilor sau lucrătorilor serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor.

(5) Cartea de imobil se întocmește într-un singur exemplar, care se păstrează la responsabilul cărții de imobil.

Alin. (2) a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 290/2005.

Art. 38. - (1) Persoanele care își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința sunt obligate să ceară înscrierea în cartea de imobil la noua locuință în termen de 15 zile de la mutare.

(2) Persoanele care locuiesc în imobil sunt obligate să prezinte actul de identitate responsabilului cărții de imobil, la solicitarea acestuia, pentru actualizarea cărții de imobil.

Art. 39. - La hoteluri și în alte locuri de cazare în comun, înscrierea în cartea de imobil se face la sosire, prin grija proprietarului sau a administratorului acestora, după caz.

Art. 40. - (1) În cazul în care, în condițiile legii, se schimbă denumirea unor unități administrativ-teritoriale sau se aprobă reorganizarea ori trecerea în alt rang a unei unități administrativ-teritoriale, precum și în situația în care se schimbă denumirea străzilor sau se renumerează imobilele, cheltuielile pentru schimbarea cărții de identitate și a celorlalte documente prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se suportă din bugetele unităților administrativ-teritoriale respective.

(2) Pentru eliberarea actelor de identitate persoanelor reținute sau arestate care nu posedă asemenea documente și care nu dispun de mijloace financiare, precum și persoanelor cu handicap și celor fără venituri, șeful serviciului public comunitar de evidență a persoanelor poate acorda scutire de la plata cheltuielilor de producere și eliberare a actelor de identitate.

(3) Se exceptează de la plata cheltuielilor de producere și eliberare a actelor de identitate persoanele care sunt victime ale calamităților naturale, incendiilor sau ale altor dezastre și care declară pe propria răspundere, la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază teritorială domiciliază ori își au reședința, faptul că actul de identitate a fost pierdut, distrus sau deteriorat ca urmare a producerii unei astfel de situații.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 41. - Încălcarea dispozițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență atrage, după caz, răspunderea civilă, materială, disciplinară, contravențională sau penală a persoanelor vinovate.

Art. 42. - Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 15 alin. (1), art. 22 alin. (1), art. 23 și art. 37 alin. (4), cu amendă de la 25 lei (RON) la 50 lei (RON);

b) nerespectarea dispozițiilor art. 14 alin. (1), art. 17 alin. (1), art. 18 alin. (2) și (3), art. 38 și 39, cu amendă de la 40 lei (RON) la 80 lei (RON);

c) nerespectarea dispozițiilor art. 24 și 35, cu amendă de la 75 lei (RON) la 150 lei (RON).

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 290/2005.

Art. 43. - Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 42 și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane împuternicite din cadrul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor și de către polițiști.

Art. 44. - Contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 45. - Evidența manuală a cetățenilor români constituită pentru perioada 15 iulie 1949 - 1 iulie 2000, pe bază de fișe și registre, aflată în conservare la Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, se exploatează și se utilizează în continuare pentru furnizarea unor date, la solicitarea persoanelor fizice și juridice, precum și a instituțiilor interesate, în condițiile legii.

Art. 46. - (1) Formularele-tip utilizate de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor se completează olograf sau prin alte sisteme de tehnoredactare, cu excepția rubricii destinate semnăturii, care trebuie completată numai olograf de către solicitantul actului de identitate.

(2) În cazul în care semnarea cererii de către solicitant nu este posibilă, se face mențiune despre aceasta în cerere de către lucrătorul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor care primește cererea.

Art. 47. - Forma și conținutul actelor de identitate, ale autocolantului privind stabilirea reședinței și ale cărții de imobil se stabilesc de Ministerul Administrației și Internelor, la propunerea Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor și a C.N.A.B.D.E.P., și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Articolul a fost modificat prin art. I pct. 20 din Legea nr. 290/2005.

Art. 47¹. - Procedura de preschimbare eșalonată a buletinelor de identitate aflate în termen de valabilitate se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Articolul a fost introdus prin art. I pct. 6 din Legea nr. 252/2007.

Art. 48. - (1) În scopul asigurării resurselor financiare pentru materialele necesare producerii documentelor prevăzute la art. 3, Ministerul Administrației și Internelor prevede sumele necesare, anual, în mod distinct, în bugetul de venituri și cheltuieli al Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor.

(2) În scopul asigurării resurselor financiare necesare achiziționării echipamentelor de calcul și programelor software licențiate, utilizate pentru producerea cărților de identitate și a cărților de alegător, precum și pentru încheierea și derularea contractelor de service la aceste echipamente, Ministerul Administrației și Internelor prevede sumele necesare, anual, în mod distinct, în bugetul de venituri și cheltuieli al C.N.A.B.D.E.P.

(3) Dotarea C.N.A.B.D.E.P. și a Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor cu materialele necesare îndeplinirii atribuțiilor legale se realizează, prin grija Ministerului Administrației și Internelor, din producția internă și din import.

(4) Abrogat.

Alin. (4) a fost abrogat prin art. unic lit. p) din Legea nr. 241/2007.

Art. 49. - (1) C.N.A.B.D.E.P., prin intermediul structurilor sale teritoriale, comunică direcțiilor județene de statistică sau, după caz, Direcției regionale de statistică a municipiului București datele necesare pentru statistica demografică, referitoare la persoanele fizice care își schimbă domiciliul ori reședința dintr-o unitate sau subunitate administrativ-teritorială în alta.

(2) Schimbările intervenite în denumirea unor unități administrativ-teritoriale, precum și situațiile de reorganizare sau de trecere în alt rang a unei unități administrativ-teritoriale sunt comunicate C.N.A.B.D.E.P. de către structura de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

(3) Schimbările prevăzute la alin. (1) și (2) se comunică în sistem informatic, periodicitatea și circuitul lor fiind stabilite de Ministerul Administrației și Internelor de comun acord cu Institutul Național de Statistică.

(4) Înființarea, desființarea sau schimbarea denumirii străzilor, făcută în condițiile legii, este comunicată birourilor județene de administrare a bazelor de date privind evidența persoanelor sau, după caz, Serviciului de administrare a bazelor de date privind evidența persoanelor București, de către consiliile locale, respectiv de Consiliul General al Municipiului București.

(5) Datele prevăzute la alin. (4) se comunică în scris, anexându-se copia hotărârii prin care s-a înființat, s-a desființat sau s-a schimbat denumirea străzilor.

Art. 50. - Ministerul Administrației și Internelor elaborează, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență, norme metodologice de aplicare unitară a prevederilor acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 51. - În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul adoptă, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor, normele metodologice pentru comunicarea datelor, care să asigure actualizarea R.P.E.P.

Art. 52. - Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea nr. 105/1996 privind evidența populației și cartea de identitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 30 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.

Nr. 97.